

ישראל

הפה הגהלה

אין מקצוע — מלכה, אולי, המדיניות, שמידת הבלוף והנחמון מרובה בו כמו בתע" שית הסרטים, יחוד בולט הדבר בענין הממ" כר. מפיצי הסרטים ומציגיהם אינם חוסכים במחמאות לגבי היצירות המוצעות עליהם למכירה. ללא היסוס הם מדביקים תארים מפוצצים ומיחסים תכונות עלילתיות לסר" טיהם. הקהל, שהתרגל מכבר לדרך זו של רמאות מסחרית, כבר אינו שם לבו למה שכתוב במודעה מעל ומתחת לשמו של הסרט, אולם קריאה יותר עיונית בפרסומים עלולה לבדו, אך גם להדאיב, את כל מי שאמנות הסרט — והשלוש העברית — יקרה לו.

צחוק ועוד צחוק. סקירה רופפת על פרסומי השבוע שעבר מראה לנו שבארץ הוצג לפחות "סרט אלמותי" אחד, והוא "חן" (יכול כל מי שלם בעד הכרטיס לר- אות את "גולת הכותרת לאמנות הקולנוע", ספורי הופמן בתי הקולנוע "אלנבי" ו"מוגר" כ" (תלאביב) וזכים מן התאור שנתן לסרט את אהבת מסקיקנית ("אלנבי"): "רבולוציה הולכת, רבולוציה באה והאהבה לעולם ער" מרת". אותו עס נקט בעברית סלאגנית יותר בתארו את פניו הצאר ("מוגרבי") במלים אלה: "צחוק, מוסיקה ועוד הפעם צחוק... בריטמוס מפעים של רקוד ושירה". יותר צנוע, אך לא פחות קולע אל המטרה, היה קולנוע "עז" (תלאביב) אשר הסביר במלים פשוטות את הסרט המוצג בו, הקבצנים הע" לזים — די פרעהליכע קבצנים: "דזיגן ושומכר בקומדיה היהודית בשפה אידיש". השבש השלוני הוא מאת בעל המודעה. מחוץ לסרט "אלמותי" ולסרט שהוא "גולת הכותרת" זוכה תלאביב (באותו שבוע — עיר בתכול!) גם "לסרט אמנותי נשגב", התואר המגיג, לדעת קולנוע "אופיר" לקא- רוזו הגדול. אין ספק באמינות דעה זו, כיוון שהוא מוצג שם זה השבוע הששי במחירים גבוהים מן הרגיל.

מי יזכה? אולם לא כתלאביב בלבד מוצגים השבוע סרטים עצומים. ב"אדיסון" (ירושלים) מוגשת "ההצלחה הקולנועית ה" גדולה ביותר בתולדות הסרט הדרמטי". ה" יצירה הזאת, המעמידה בצל את יצירותיהם של אייזנשטיין, פודובקין, רוסליני, דהסיקה ואחרים היא עצם מעצמינו. מקולנוע "מקסים"

סוזן הייבורד (הלב השונה) מחוטאת אהבה, טבל לגיני

(תל-עמל) מגיעה ידיעה חשובה: מוצג שם "הפילם הרוסי, שירים ורקודים עם טובי השחקנים הרוסים" — וולנה וולנה. קולנוע "כרמל" (חיפה) מבשר ללקוחותיו שבסרט ב" גבעת המולדת משתתף "הכלב הגבור לאסי" "עז" (ירושלים) מכריז על עת תחוג האומה בסגנון פיוטי: "חלום ומציאות בסימפוניה נפלאה של מראה עינים ומהלך נפש עשירה וקסם בסגנון מטרו", בעוד בן עירו "ציון" מסתפק בפרוזה פשוטה לגבי מטע המורדים, בהשתתפות ארול פלין: "עלילת הגבורה הרחיה הרפתקאות ומתיחות". לא הרחק משם, בקולנוע "מיקמ" מוצגת "הקומדיה

* לאסי נקבה לפי מינה.

הנפלאה, יצירת ב.ג.מ. ריפה עליזה של בחור רים אחרי המיליונית הסדומה. מי יזכה? אתה הוזכר? סימן השאלה האחרון הוא, כפי הנראה, שגיאתו של הסדר בדפוס אבל למי אכפת?

תמורה לכסף המבקר. ביפו, המודד לסרט טוב שונה במקצת. כותב "נוגה" על "אנשים אמיתיים": "הסרט הרוסי האדיר ב" צבעי אגפה-קולור", בעוד "יפאור", "התאפי" קות של גבורה מכנה את הבוקניו האחרון פשוט כ"אפוס הגבורה".

אולם לשיא השיאים מגיע איש הפרסומת של שותפות בתי-הקולנוע ברמת גן וגבע" תיים, אך-עלי" שמרוב התלהבות הוא שוכח לעתים את הדקדוק שלו ומשמיט סימני הפסק לרוב. לתכנית סרטים מוסיקליים קצרים ש" הוצגה לקולנוע "רמה" צורף הסבר זה: "קונצרט סימפוני קולנועי על הבד" תכנית מוסיקלית זו המוצגת מיעודת להקהל היש" ראלי המפורסם ביחסו הולגב למוסיקה ואין כל ספק בהצלחת הקינו-קונצרט". קצת פחות בהיר ומוכן היה הסבר של לסרט שקוי האהבה, אשר נכתב, "יתכן, בהשפעת פראנץ קאפקה וגייטס גויס: "סרט מפורסם ובלתי נשכח אשר זכרו לא ימוש מלב כל רואיו.

סרטים

"הל בהשוגה"

למרות ביומו של מארק (בית הגבורים) רובסון, הלב השונה אינו אלא סוחדמזמעות רגיל אודות נערה בעלת עבר. ככל סרטו של המפיק סאם גולדבין יש בו לטוש טכני רב ושחקנים מעולים משתתפים בו. גולדבין יודע לדבר אל לב המעמד הבינוני האמיד באמריקה וסרטיו הדרמטיים משקפים, כב" יכול, חיי מעמד זה. למעשה, זוהי רק סקירה שטחית של כמה מן השקרים המוסכמים של החברה הזעיר-בורגנית, אשר, בהשפעת נוס- חותיה הקבועות של הצנזורה ההוליוודית הפנימית, נותנת לעולם תמונה מתקתקה — אפילו בסרטים "טרגיים" — ומסולפת של המציאות האמריקאית.

הלב השוגה, המתחיל, כמו סרטים רבים מדי, מסופו, מספר על נערה בשם אלואיז וינטרס (סוזן הייבורד) המתאהבת בחייל וואלט דרייור (דאנה אנדרון), הורה לו, אולם הוא נוסע לחוץ-לארץ, נהרג בטרם יהיה בידם הסיפק התחתן. כדי למצוא אב לתינו- קה, גוזלת אלואיז את ארוש חברתה מרי גיין (לואי היילר) ונישאת לו.

העונש אינו מאחר לבוא: חיי התרמית (הבעל אינו יודע שהילדה אשר אלואיז הביאה לעולם אינה שלו) של הזוג הופכים מרים מאד. אלואיז סובלת, הבעל (קנט סמית) סובל, הבת (גיגי פרו) סובלת, מרי גיין גם היא סובלת. סיובו של המעשה מתוכנן לפי מיטב המסורת ההוליוודית: החפים מפשע זוכים באושר, החוטאת (באי-זמירות) משלמת בעד חטאייה. המציאות אינה כה פשוטה.

"כולם בנים לאולדת"

כולם בנים למולדת הוא סרט הוליוודי ציוני אודות חטיבת הגיוזי (או אמריקאים ממוצא יפאני) ופעליה במלחמת העולם האחד. רונה. שני חלקים לעילייה. אחד מתאר את אמונם של החיילים, טבילת האש שלהם, היהפכם ללוחמים משובחים הצטיינותם ב" שדות הקרב. החלק השני, הציוני, חונר פע" מים אין מספר על ההנחה ש"הם אמריקאים טובים ונאמנים" למרות העובדה שארץ מן- צאם יפאן נמצאת במצב מלחמה עם ארצות הברית נקודה זו המודגשת יתר על המדה גורמת לטעם מריר ולא נעים.

תמונות הקרב עשויות באמנות בידי ה" במאיי-המחבר רוברט (בשדה הקרב) פירוש ומשחקם של הגיוזי (ליין נאקנו, ג'ורג' מיקי ואחרים) מצויין.

"תרועת ראשונים"

הרקע לסרטו האחרון (אותו הפיק עצמאית) של ג'ון (טופו של מלשין) פורד הוא, כמו זה של רבים מסרטי האחרים, המערב הפרוע בשנות השמונים של המאה הקודמת. סגן" אלוף קירבי יורק (ג'ון וויין), איש חיל הפר" שים של ארצות-הברית, מנהל מלחמה במס" תנגים אינדיאנים החודרים בהמונים מן הצד המקסיקאי של הגבול. הורגים ושודדים. אל נקודת-ספר עליה מספק יורק מגיע בנו גיף (קלוד גרמאן) שנכשל בבחינות האקדמיה לפרחי קצונה בחוסס פוינט, התגייס לצבא כטוראי-פרש. בעקבותיו באה גם אמו (מוריו אוהרה). גברת יורק נפרדה מבעלה, אבל עדיין היא אוהבת אותו. לאחר שהאב והבן מוכיחים את גבורתם, מתאחדת המשפחה.

אולימפיאדה

לאן הולך הכסף?

לשורת המונחים המביעים סודיות נוסף מושג חדש: סוד אולימפי, כי חברי הוועד האולימפי מתכנסים בשקט ובצנעה כשהחל" טותיהם נרשמות בדו"חות מהם מסתגרים לצבור רמוזי עובדות בלבד. ככל שמתקרב מועד האולימפייה הולך ומתעבה מעטה הסודיות.

הסוד האולימפי אינו מקיף את ענפי הס" פורט בהן תתחר ישראל בלבד אלא גם את שמות הספורטאים שייצג את ישראל בירה הבין-לאומית. רוגו נוסף עוררו השמועות אודות שיגור מלחיים לא מקצועיים שהודות לעסקנותם וקשריהם יתפסו את מקומותיהם של ספורטאים מבטיחי הצלחה.

מלבד יואב ("קיקו") רענן, קפצן המים (ואלחטאי אל-על שחור מסור בארצות-הב" ריה, אנגליה ודרום אפריקה) שמקומו כבר הובטח, קיימת תכונה של ממש בשני ענפים בלבד: כדורגל ואחלטיקה קלה, בהם עברו

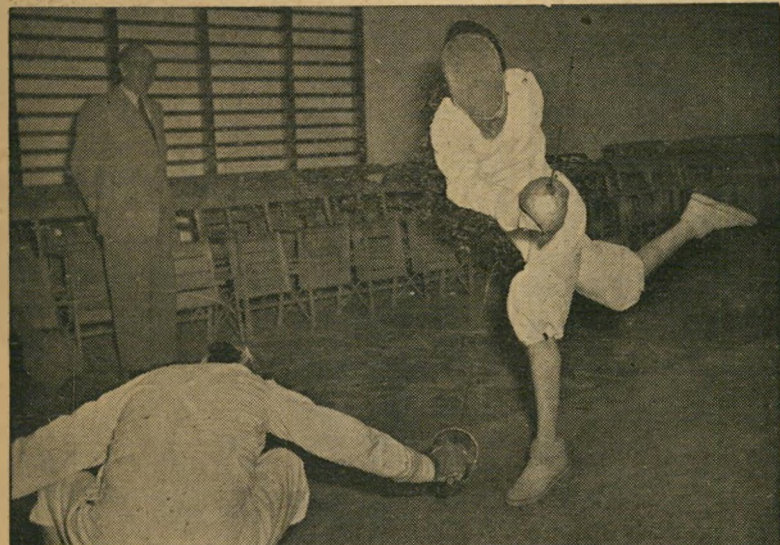
זאת וחדלו לפזול בקנאה לעבר הכדורגלים היוצאים פעמיים בשנה לחוץ-לארץ הגיעה בשורה משמחת נוספת: נציג ישראל בהל" לינקי, ד"ר ליבסון, נפגש עם הנציג הסובייטי קליניק, ביקש לשתף את הקבוצה הישראלית במשחקי אליפות אירופה שיתקיימו במוס" קבה.

כנראה שאין הדברים הטובים באמת באים פחות משלוש יחד: השבוע נתקבלה הזמנה נוספת למסע חוץ-לארצי: תחרויות בין- לאומיות פתוחות בתורכיה. התוצאה: הכ" דורסלנים החלו מתפטרים כעבודותיהם הקבר" עות כדי למצוא זמן פנוי לצאת למסעות.

15 מטר לפני המטרה

בהודע לאתלטים שישראל הוזמנה להשת" תף באליפות תורכיה הגבירו את קצב אמר" גיהם, ערכו תחרויות מבחן לאתלטי מכבי והפועל לפיהם עתידים היו להקבע המועמ" דים לנטיעה.

האתלטים שהשקיעו את מיטב כוחותיהם כדי לזכות בכרטיס הטיסה לתורכיה הציבו

הראל מתקיף את קדעי

מגזלת דועכת, טיוף בעל קומה

שיאים חדשים, תוצאות נאות והציגו גם רגעים דרמטיים כמקרהו של יעקב (יענקלה) בורנשטיין, 23, הפועל משמרות, שהוביל רא" שון בריצת 1500 מטר עד 15 מטר לפני המ" טרה, אך הפנה את ראשו לאחור כדי לאתר את יריבו אריך פוייר, 33, ברית-מכביס-עתידי, איבד את שווי משקלו, השתטח מלוא. קומתו על המסלול והשאיר את הכורה בידי פוייר שקבע שיא ישראלי (4:11.5 דקות). הפליט בורנשטיין לצחוק חבריו על שרץ קשיש מפנו בעשר שנים השיגו: "אין דבר, אני עוד אחזיר לו כגמולו!"

אף ריצת 5000 מטר הכינה הפתעה לצו" פים. בסבוב האחרון השיג שלמה עמרני, הפועל מנהל, את החייל ישראל אסולין, אלוף ישראל, שאיבד בכך את נסיעתו, הת" מומר אסולין, שעזב את האיצטד מיואש כ" שדמעות נקוות. בעיניו: "היכן כאן הצדק? האם תחרות אחת קובעת?" לפני שלושה שבועות בלבד הוא הציב את שיאו הישראלי בריצת 5000 מטר.

חרב

כמו סרטי טרזן

מקצוע החרב בארץ נשאר נחלתם של אלה שעסקו בכך בחוץ-לארץ ואלה שעוד מתפע" לים מסרטי טרזן. רק אגודות מכבי בארץ משתדלות לשמור על הגחלת, לתחר בינן לבין עצמן. מכבי חיפה יוזמת מדי פעם תח" רויות בחרב כדוגמת המבחנים בסיוף המת" קיימים פעמים מספר משך השנה.

משך שבע שעות תחרו 18 נושאי חרב ב" אולם מכבי-חיפה הריק למחצה, עד שעם רדת החשכה ניצח איש חיל ההנדסה, מיכאל הראל (שאינו קרוב של מלכת היופי), את מתחריו בסיכום כולל של שמונה יוצחונות ללא הפסד שהוא.

סיכם חובב חרב אחר שנודע לו כי הועד האולימפי החליט לא לכלול את המקצוע ב" תכנית לקראת אולימפיידת הלטינקי: מצו- יים בארץ נושאי חרב בעלי שיעור קומה גבוה יותר מאשר זה של חברי ענפים רבים שני" ציגיהם יוצאים לפינלנד!

שלושה ספורטאים את המינומם הדרוש ל" השתתפות באולימפייה (דוד טבק — ריצת 100 מטר, לאה הורוביץ — ריצת 80 מטר משוכות ואולגה ויטנברג — הדיפת), בשטח הקליעה למטרה, הסיקף, ההתאגרות והחתימה לא נודע דבר. אולם בכדורגל הו" ידע הועד על דבר מקורי למדי, הוא הטיל על התאחות הכדורגל לגייס כספים ולממן בהם משלחת ישראלית להלטינקי.

ייתכן והכדורגלים יתממנו עלידי שורת משחקים, אולם הועד האולימפי יצטרך לגייס כספים למטרותיו בצורה יותר, מכיסי חובבי ספורט לקרן האולימפית. אלא שהנת" בעים תתרום לחלו שואלים שאלות: האם אפשר לראות קצת מספרים לאן הולך הכסף? אולם לכך שוב לא היתה תשובה כי התקציב של הועד האולימפי נעלם מעיני הצבור, למ" רות שהוא כולל הקצבה ממשלתית רצינית למדי (15 אלף לירות).

כדורסל

שלוש בשורות טובות

"כל אחד משתדל לשלוח יותר מועמדים, אך מוריס ("טוב") רסקין אינו מתחשב באף אחד!", הסביר מועמד הנבחרת האולימפית בכדורסל שהורחק ברגע האחרון על-ידי ה" מאמן היגני שעצבנותו על המגרש היתה תו" צאת אישיתוף פעולתם של מכבי והפועל מהיום הראשון לבואו ארצה.

כאשר רסקין התחיל להתארוח והתרגל אף לפילה ולחמסין התלאכיבי החליט שבעיר אין הבחורים יכולים להתאמן בגלל המגריים הק" טנים, הבחורות הרבות והאקלים המתניק. לעוד החליט להעבירם לבית ההבראה בכפר" גלעד, מקום שהמגרש רחב-מידות, המזון משופר והאקלים מתקרב יותר לאקלים הצפור" ני של הלטינקי ואפילו מספר הבחורות קטן למדי.

פנאי למסעות. רסקין לא הסתפק בנסי" עה לאולימפייה, הבטיח למועמדים, 12 במס" כר, שאם ניצחו באחד המשחקים החשובים בפנינלנד יארגן להם שורת משחקים בארצות" הברית. בפנינלנד יארגן להם שורת משחקים בארצות" לפני שהכדורסלנים עכלו בשורה משמחת